

Pest 8/3 1853.

R 513/779

Edes Aranybács!

Láthatja hogy igénybe veszem mult leveleiben ígert várahs,
házi türelmét, és nem igen töröm magam a feloldá-
sól. Oly gyönyörű idő van, és volt tegnap is
hogy alig varom már a hívvetőt mely ősrve,
hözron bennünket, háromszor is átveszem egy nap
a kalendariomot, s bosszankodva tökömel hogy
első nézésem óta még egy árva napot sem haladt
ez a kiálthatatlan rest idő, s alig tudom felfogni
mihépen lehet hívvet még oly melege, mikor oly
meleg, oly gyönyörű. A' légegészen át villanyoz,
"madárhathárnai" a tiszta kékeget, s egyáltalában
még soha sem értem ezen költészetet a ter-
mészet felebrőlésében, mint most, midőn éppen
legalább Julius végéig ezen észéketten a tiszta
falak köré, vagyon kárhóztatva!

Ne csinaljon olyan furcsa gúnyos képet édes

Arany

21

Arany bácsi, és ne higgye hogy ki fogja a tárgy,
böl, csömörletes phrasissokkal akarom levelemet
betölteni. Ugy hiszem ki bátor verseimet oly sikeresen
olvassa, unalommal nem fogja eltaszítani az ifjú szív
hő morzanáit, úgy is költemény, vagy szív mint,
egy, "poetry is the heart" azt mondja Byron.

Erzésemmel, pedig azért foglalkoztatom önt
mert a külvilágban soha semmi újság kivésen
ha a hold néha elfogy, azt is talán csak a "kaleid"
dárion határozza.

Mindjárt jön telfy, átérje meg a felhőterelő "Lész."

szerető tanítványa
Tiszta Domokos

26. (132) Csendes gyász-dal.

Kebelemben a bánat
Fédket akar ruhni,
Vájo szívem utánad
Még akas hasadni
x x x

Oh! leányka mért valál
olyan kedves nekem,

Ha már

Ha már elvitt a halál
Csak kirogat érkem.

Vagy ha elvitt, mért nem vitt
Engemet is veled
Szébb volna a' sít egyjutt
Mint kiülvök élet.

~~77~~ 86.

At tava sz' első virága.

A' nap sugar' első szerelmé,
Fokos, nyúló bimbó, tévagyott.
Almodoról egy hámas fűkelte
S most úgy csalfán elhagyott,
Néki még a' tél elurvasága
Derre' fagy a' fű levelén!
Sóvel tava sz' első virága.

Hervadni forró keblemen,
U' hagnyi skánod jó anyádat
A' földet, b'árgyotó' jón fagy.

Ser csak, neki egyforma banat
Eldre, v'agyhálist, ha csalsz' ragy.

Társidnak lé'sz csak csúfjágára
Füny, tárgy' lest a' s'ent szerelm,

Sóvel tava sz' első virága
Hervadni forró keblemen.

Só b'at'samot mért olyan sebre
Mégnyári nap fény' dem talal
Ki mint te úgy mag' van sebére
Egy is van annak a' halál

Keblem, lest kínod sa' kophága
E' kin neki nem idegen.

Sóvel tava sz' első virága
Hervadni forró keblemen.

Ser hajtsd le b'ud fejed kebleme.
S' mint te úgy már é'retett,

It is egy csalfának szerelmé
Úgy átölelt, úgy megvetétt.
Együtt ké'st'üttük ki halálra

Együtt nem faját, hidd' nekem,
Sóvel tava sz' első virága
Hervadni forró keblemen.

11
80.

[Faint, illegible handwritten text on the left side of the page]

[Faint, illegible handwritten text covering the middle and right portions of the page]

Tekintetes Arany János úrnak
a m. iródaalom tanárának

N. Körös